

Foto: Bert schreuders

Reiki zijn, een universeel wonder!

Op mijn Reikipad heb ik al vele mooie dingen mogen beleven. Niet alleen Reiki toepassen, maar Reiki zijn in mijn dagelijkse leven, is voor mij het grootste wonder, een wonder dat voor iedereen toegankelijk is, een universeel wonder.

Ook in mijn kleuterklasje is Reiki geïntegreerd, mijn 'jufkanaal' stroomt sinds mijn Reiki-inwijding als het ware samen met mijn Reikikanaal, deze twee zijn onafscheidelijk geworden! Graag deel ik met jullie twee ervaringen die daarvan deel uitmaken.

Een Reikiregenboog voor kinderen van de tsunami

Er zijn heel wat organisaties op touw gezet voor financiële steun aan de getroffen van de tsunami, toch deed ik ook graag helend werk met de kleuters.

Ik vroeg om extra bescherming en begeleiding. Via mijn Reikikanaal vroeg ik mijn begeleiders om ervoor te zorgen dat de kleuters het daarna konden loslaten, zodat ze er emotioneel geen gevolgen van zouden hebben, want de kleuters voelen zich toch sterk verbonden met de 'kinderen van de tsunami'. Ik installeerde ook een 'Reikidouche' en verbond deze aan de hand van de symbolen met de universele energie.

onze ogen even, maakten verbinding met het stemmetje in ons hart en vanuit onze hartsverbinding maakten we allen een keuze. De kleuters vertelden mij waarom hun hartje voor een bepaalde kleur had gekozen. In hun woorden: 'Rood, juf, want een hartje is ook rood en doet me denken aan vriendschap en liefde, en dat vind ik leuk.' 'Groen, juf, want dat doet me denken aan lekker spelen in het gras in de

'Onze regenboog is net als een brug tussen ons en onze vriendjes ginds'

Ik nam mijn regenboogkaarsen mee naar de klas (pakketjes met zeven piramidekaarsen, elk in een kleur van de regenboog) en ze mochten elk een kleur kiezen. De kleuters legden al vlug de link tussen de verschillende kleuren en een regenboog. Voor we een keuze maakten, sloten we

zomer en de bomen met de mooie groene blaadjes.' 'Geel, juf, want dat is de kleur van de zon en de zon geeft warmte, en wij kunnen voor elkaar een zonnetje zijn en zo elkaar warmte geven.' Daarna schilderden we een reuzegrote regenboog, zo groot dat alle kleuters erop konden staan!

Toen dit klaar en droog was, kwamen we opnieuw samen in onze kring, onder onze Reikidouche die daar nog steeds geprogrammeerd was. We keken verwonderd naar de mooie regenboog, zoveel mooie kleuren, die samen één geheel vormden. Zo kwamen we ook bij de symbolische betekenis van de regenboog als verbinding, als brug tussen twee dingen. Ik liet de kleuters hun ogen sluiten en vroeg hun contact te maken met het stemmetje in

omhoog in ons lichaam tot het ons hele hartje vult en gaat steeds maar verder tot in ons hoofdje. Heel ons lichaampje is vervuld van die ene mooie kleur. We maken een kommetje met onze beide handen en we blazen met onze mond onze kleur in ons kommetje. Blazen en blazen maar, je kommetje mag helemaal vol zijn. Als het vol is, dan sluit je je kommetje, zodat ik kan zien wanneer iedereen klaar is.' Ik wachtte tot iedereen klaar was. 'We brengen ons

met een afbeelding van een regenboog en de tekst 'Een regenboog ... een brug tussen jou en mij.'

Daarna gingen de kleuters al vlug helemaal op in hun spel. En de regenboog ... die hangt voorlopig in ons klasje ... met de volgende tekst: 'De zon kan uit regen toveren, kleuren van warm naar koel, laat je door hen veroveren, kijk en voel.'

'Juf, hoor jij ook de stilte?'

De kleuters werden verdeeld in groepjes onder verschillende begeleiders. Ikzelf had ook een groepje onder mijn hoede. We waren aan het stappen en plots merkte kindje x (dat heel beweeglijk is) op: 'Hé juf, kijk daar eens, een vijver en een fontein en een visser, o juf, voel jij ook de stilte die ginder is?' Ja, inderdaad, deze plek straalde echt een zalige rust, stilte uit. Ik bevestigde hem dat ik het ook voelde en vroeg of hij graag wandelt op rustige plaatsen. Hij zuchtte en zei: 'O ja juf, dat kan zo rustig en fijn zijn.'

De andere kleuters hadden totaal geen interesse voor dit mooie plekje en wilden zo vlug mogelijk naar de speeltuin. Ik zag kindje x naar het rustige plekje terugkijken en voelde gewoon dat hij daar even naartoe zou moeten kunnen gaan. Ik vroeg aan een

'O juf, wat fijn, voel jij dit ook, net of ik de stilte zelfs kan horen, jij ook, juf?'

hun hart. Ik herhaalde nog even de kleuren van de regenboog en enkele betekenissen die zij eraan gegeven hadden. Toen vroeg ik: 'Welke kleur denk je dat de kleuters ginds op dit moment nodig hebben? Als je het weet, mag je op die kleur van onze regenboog komen staan.'

Toen we klaar waren, ging ik verder: 'De kleur waarop je nu staat, kriebelt aan je voeten, net alsof ze wil binnenkomen. We openen onder onze voetjes een deurtje en laten het kleurtje binnen. Het kruipt

kommetje omhoog en schenken het aan de grote wereld. We openen ons kommetje en blazen het kleurtje de lucht in, de grote wereld in. De wind en de zon zullen ons kleurtje meenemen tot bij de kleuters van de tsunami, zodat ook zij kunnen genieten van de mooie kleuren van de regenboog. Onze regenboog is net als een brug tussen ons en onze vriendjes ginds.'

De kleuters bliezen hun kleur omhoog en legden als het ware een brug tussen zichzelf en de kleuters in het rampgebied. Als afsluiting kregen ze elk nog een kaartje

begeleidster of zij even voor mijn groepje kinderen wilde zorgen. Dat was geen probleem. Ik reikte kind x mijn hand, hij pakte mij onmiddellijk vast alsof hij wist wat we gingen doen. Samen wandelden we tot aan het rustige plekje en nestelden ons op een bank. Automatisch kwam hij op mijn schoot gekropen en zuchtte opnieuw: 'O juf, wat fijn, voel jij dit ook, net of ik de stilte zelfs kan horen, jij ook, juf?' Ik bevestigde hem dat ik het ook hoorde en dat ik ervan genoot om dit met hem te delen. Mijn handen gleden naar zijn hartje en zonnevlecht en ik vroeg even toestemming aan zijn ziele, aan zijn hartje, om Reiki te geven. Ik kreeg een groen licht te zien, oké dus. Ik gaf hem enkele minuten Reiki, maar de klok tikte verder en wij moesten ons opnieuw gaan aansluiten bij de groep. Ik streek zijn aura nog even glad en hij wipte van mijn schoot. Ik stond ook op om te vertrekken. 'Dank je wel, juf', zei hij nog spontaan. Ik kneep nog even in zijn handje en de volgende seconde glipte hij weg en voegde zich bij zijn vriendjes in de speeltuin.

Dit zijn twee van mijn vele wonderlijke ervaringen, waarvan ik nog steeds heel stil word en waarvoor ik een diepe dankbaarheid voel naar het universum toe.

Juf Els

